

Nr. van het arrest

Nr. 1558 Corr: Folio

Nr. 2009 BB 109 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^{de} kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie de zaak van :

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor het
grondgebied van , handelend in naam van het Vlaams Gewest
met burelen te ,

eisers tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , loco meester
, beiden advocaat aan de balie van ,

tegen:

, geboren te op , wonende te

verweerder,
vertegenwoordigd door meester , advocaat aan de balie van

Gedagvaard om te horen beslissen over de herstellvordering betreffende het
onroerend goed gelegen te gekadastréerd
waarvan sprake in de correctionele vonnissen van de rechtbank van
eerste aanleg te Leuven van 8 november 1994 en van 20 december 2005
waarin de uitspraak over het herstel van de plaats in haar vorige toestand en de
dwangsom sine die werd uitgesteld.

Gezien het hoger beroep ingesteld op 17 november 2009 door de stedenbouwkundige Inspecteur en dit tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk gebied;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 18^{de} kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 3 november 2009, dat, na tussenvonnissen van 8 november 1994 en 20 december 2005 :

- de herstellvordering ontvankelijk verklaart doch afwijst als ongegrond;
- zegt dat melding van dit vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor van

- zegt dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de verweerder in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gelet op de conclusies en stukken van partijen.

Gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van dit hof werd de zaak volledig hernomen op de zitting van 7 november 2011, waarop de zaak behandeld werd.

Het hoger beroep van de stedenbouwkundige Inspecteur werd regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

De feiten en procedure

Het voorwerp van de vordering in de bestreden beslissing d.d. 3 november 2009 was :

Te horen beslissen over de herstellvordering betreffende het onroerend goed gelegen te gekadastraerd waarvan sprake in de correctionele vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 8 november 1994 en van 20 december 2005, waarin de uitspraak over het herstel van de plaats in haar vorige toestand en de dwangsom sine die werd uitgesteld.

Bij hetzelfde arrest werden de debatten heropend namens het annulatieberoep van tegen het Ministerieel Besluit d.d. 2 april 1986.

Bij arrest d.d. 13 november 2008 stelde de Raad van State dat niet tijdig de schending van de substantiële vormvereiste had ingeroepen en het beroep werd verworpen.

Op 19 februari 2009 kwam er een nieuw Ministerieel Besluit waarbij de minister het beroep dat destijds door de gemachtigde ambtenaar werd ingesteld tegen de vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie opnieuw inwilligde en die vergunning vernietigde.

De eerste rechter oordeelde in het bestreden vonnis d.d. 3 november 2009 dat :

- het MB d.d. 2 april 1986 is blijven bestaan maar onwettig is wegens de onontvankelijkheid van het hoger beroep van de gemachtigde ambtenaar wegens schending van de vormvereiste, zodat de rechtbank dit MB buiten toepassing moet laten conform art. 159 van de Grondwet;
- het nieuw M.B. d.d. 19 februari 2009 eveneens om dezelfde reden onwettig is en eveneens buiten beschouwing diende gelaten te worden;
- over een rechtsgeldige vergunning beschikte;
- de herstellvordering onontvankelijk was doch afgewezen werd.

In rechte

In het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 23 augustus 1990 staat te lezen dat op het perceel gelegen aan de kadastraal gekend onder gelegen in natuurgebied, een houten woonst van 8,8m x 7,1m werd opgericht zonder voorafgaande vergunning.

Bij authentieke akte d.d.16 december 1985 is eigenaar geworden van het kwestieuze perceel.

Op 11 september 1990 werd het bericht van stopzetting d.d. 23 augustus 1990 en de bekrachtigingsbeslissing d.d. 24 augustus 1990 aangetekend verstuurd aan

Bij brief d.d. 18 april 1991 aan de procureur des Konings formuleerde de gemachtigde ambtenaar de herstellvordering, die eruit bestond het herstel van de plaats in de vorige toestand onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 bef. per dag vertraging.

De motivering luidde als volgt: "Het betrokken gebouw ligt in een natuurgebied; deze laatste zijn enkel bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu"

Bij exploit d.d. 22 juni 1992, overgeschreven op het hypotheekkantoor op 1 juli 1992, werd gedagvaard om te verschijnen voor de correctionele rechtbank te Leuven op 8 september 1992.

Deze herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Tot herstellvordering werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften.

De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is niet betwistbaar : de houten woonstconstructie is gebouwd zonder voorafgaandelijke schriftelijke vergunning in natuurgebied en is niet vergunbaar en dit is op zich een afdoende motivering (in dezelfde zin: Cass. 6 juni 2006, Cass. 4 december 2001, R.W. conclusie advocaat-generaal.

Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering. Het zijn evenmin elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendig (in dezelfde zin: Cass. 3 maart 2004,

De beslissing van het bevoegde bestuur om de afbraak te vorderen van de houten constructie is uitsluitend genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

Evenmin is de herstellvordering kennelijk onredelijk.

Geen enkel weidenkend bestuur zou met die toepasselijke wetgeving een ander herstel hebben gevorderd of met andere woorden is het bestuur in redelijkheid kunnen komen tot de beslissing om deze wijze van herstel te vorderen inzake de verwijdering van deze houten woonstconstructie.

Het staat vast dat de redelijke termijn, zoals vermeld in artikel 6 al. 1 E.V.R.M. te dezen overschreden werd.

Dit is het geval omwille van de termijn die, zonder dat dit vereist was voor een goede en eerlijke rechtsbedeling, verliep tussen het vonnis d.d. 8 november 1994 waarbij de herstellvordering gesteld werd en de uiteindelijke behandeling van deze herstellvordering door de eerste rechter in het vonnis d.d. 3 november 2009.

Uit art. 21 ter; tweede lid Sv. volgt dat de strafrechter, ook bij vaststelling dat de redelijke termijn van de strafvordering is geschonden, de dader moet veroordelen tot teruggave zo daartoe aanleiding bestaat.

Dit geldt evenzeer voor de maatregel van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand die, zoals de teruggave, strekt tot het herstel van de toestand vóór het misdrijf.

De noodzaak om de goede ruimtelijke ordening te handhaven en waar nodig te herstellen, biedt, wegens de aard zelf van de herstellvordering die ertoe strekt de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken, geen ruimte tot mildering van de op te leggen herstelmaatregel om redenen die enkel de persoonlijkheid van de dader betreffen en onverenigbaar zijn met de doelstellingen van de wet.

De noodzaak van een passend herstel wegens de overschrijding van de redelijke termijn wordt daarenboven beïnvloed door de omstandigheid dat de betrokkene in afwachting van de uitspraak langdurig voordeel heeft kunnen halen uit de door hemzelf gecreëerde toestand.

Teneinde te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 6.1 en 13 E.V.R.M. kan de strafrechter, binnen de bevoegdheden die artikel 149, §1 Stedenbouwdecreet 1999 hem toekent, en onverminderd de door hem te verrichten legaliteitsstoets krachtens artikel 159 Grondwet, zich ertoe beperken als passend herstel enkel de overschrijding van de redelijke termijn op authentieke wijze vast te stellen (zie Cass. 25 januari 2011).

De gevorderde dwangsom per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de heer Blondeau niet vrijwillig zal overgaan tot dat herstel. De op te leggen dwangsom moet hem er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.

De termijn van TWAALF MAANDEN voor de uitvoering van het herstel komt gepast voor rekening houdend met de aard van de kwestieuze uit te voeren werken.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 6 E.V.R.M.;
- 84 Hypotheekwet;
- 6.2.2 derde lid V.C.R.O.;

Doet het bestreden vonnis d.d. 3 november 2009 teniet en opnieuw rechtsprekend :

Stelt de overschrijding van de redelijke termijn met betrekking tot de herstellvordering vast;

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door :

de afbraak van de wederrechtelijke houten woonstconstructie en het opruimen van alle sloopafval hiervan op het perceel gelegen te gekadastreerd

Zegt voor recht dat op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 50 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van TWAALF MAANDEN vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden;

Beveelt dat, voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn, de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van _____ van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 6.1.46 VCRO.

Veroordeelt _____ in de kosten van beide aanleggen begroot op 26,23 euro in eerste aanleg en op 92,56 euro in graad van hoger beroep.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet;

Zegt voor recht dat dit arrest zal worden ingeschreven in het register van de vergunningen van _____ overeenkomstig art. 6.2.2 derde lid VCRO.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 5 december 2011, waar aanwezig waren :

- raadshere d.d. voorzitter,
- raadshere,
- plaatsvervangend raadshere,
- advocaat-generaal,
- griffier.